

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 47

เรื่อง การตระหนักรู้ถึงจุดเด่นและจุดด้อยของตัวเอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี และมีความเห็นอกเห็นใจ
ตัวชี้วัด:	ฝึกฝนการบริหารจัดการตัวเอง
สาระการเรียนรู้:	รู้จุดเด่นต่างๆ: จำแนกคุณสมบัติด้านบวกหรือจุดเด่นของตนและพัฒนาพรสวรรค์เหล่านี้ที่พระเจ้าทรงประทานให้
กลุ่มอายุ:	6-8 ปี
หัวข้อหลัก:	การตระหนักรู้ต่อตนเอง
บทเรียน:	การตระหนักรู้ถึงจุดเด่นและจุดด้อยของตัวเอง
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้: ข

1. เด็กจะสามารถระบุจุดเด่นของตนเองได้อย่างน้อย 3 อย่างได้
2. เด็กจะระบุสิ่งที่ตนสามารถปรับปรุงได้มาอย่างน้อย 2 อย่างได้
3. เด็กจะสามารถบอกเล่าเกี่ยวกับความเข้าใจของเขาได้ว่าพระเจ้าทรงสร้างพวกเราทุกคนให้มีทั้งจุดเด่นและจุดด้อยเพื่อปรับปรุง แต่เราทุกคนก็ยังคงมีค่าสำหรับพระองค์

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษ
2. ดินสอ
3. เหยียนให้เด็กคนละ 2 เหยียน
4. กาว
5. กระดาษดำ
6. ชอล์ก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านเนื้อหาในบทเรียนนี้ให้จบทั้งบท
2. ลอกแบบตารางที่อยู่ด้านล่างลงบนกระดาษดำ
3. อ่านพระธรรมลูกา 15:8-10 ซึ่งกล่าวถึงหญิงที่ทำเหยียนของเธอหายไป
4. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. ในการแข่งขันครั้งหนึ่งจะมีผู้ชนะกี่คน? ปกติแล้วคนที่เข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นผู้ชนะเพียงคนเดียว วันนี้เราจะมาวิ่งแข่งกัน แต่การวิ่งแข่งในครั้งนี้จะไม่เหมือนกับการวิ่งแข่งอื่นๆ ที่เธอเคยเข้าร่วมมาเลย
ให้เด็กๆ ทุกคนได้เข้าร่วมในการแข่งขัน และเพื่อเป็นการเพิ่มความน่าสนใจและความอยากรู้ของเด็กๆ ให้เด็กๆ ทำท่าทางแปลกๆ เช่น กระโดดขาเดียวแทนที่จะวิ่ง, เดินถอยหลัง, คลาน หรือกลิ้งตัวไปจนถึงเส้นชัย เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันให้ประกาศว่าทุกคนคือผู้ชนะเพราะไม่มีใครยอมแพ้เลยสักคนเดียว
2. กติกาการแข่งขันครั้งนี้คือทุกคนที่ไปถึงเส้นชัยโดยที่ไม่ยอมแพ้ คนนั้นเป็นผู้ชนะ!

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. บางครั้งเรารู้สึกว่าเราแทบจะไม่มีค่าเลยถ้าเราไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ให้ดีได้เหมือนที่เราอยากให้เป็น ความจริงคือพระเจ้าได้ทรงสร้างเราแต่ละคนให้มีจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง พระองค์มีพระประสงค์ให้เราใช้จุดเด่นของเราเพื่อทำสิ่งดีๆ และเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น และพระองค์ก็ยังทรงต้องการให้เราพยายามทำส่วนที่เป็นจุดด้อยให้ดีขึ้นเพื่อที่เราจะเป็นคนที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น แต่กระนั้นก็มักจะมีบางคนที่ดีกว่าและเก่งกว่าเราอยู่เสมอ แม้ว่าเราจะมีจุดด้อยอยู่มากมาย แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว เราเป็นสิ่งที่มีความค่านักสำหรับพระองค์
2. ชูเหรียญให้เด็กดู เหรียญนี้มีมูลค่าเท่าไร? คราวนี้ให้ชูเหรียญแบบเดียวกันนี้อีกเหรียญหนึ่งแต่คนละด้านให้เด็กดูแล้วถามว่า เหรียญนี้มีมูลค่าเท่าไร? ถูกต้องแล้ว เหรียญทั้งสองนี้มีมูลค่าเท่ากัน จนได้ให้เธอดูด้านทั้ง 2 ด้านที่แตกต่างกันของเหรียญแบบเดียวกัน แต่ไม่ว่าฉันจะให้เธอดูด้านใดของเหรียญ มันก็ยังมีค่าเท่ากันอยู่ดี
3. พวกเราเองก็เหมือนเหรียญอันนี้ ชูเหรียญขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เหรียญนี้มี 2 ด้านที่แตกต่างกันก็เหมือนกับพวกเราที่มีจุดเด่นและจุดด้อยที่ทำให้เราดูแตกต่างกัน เวลาที่เราทำสิ่งที่เราทำได้ดี เราอาจจะดูเก่ง แต่เมื่อเราทำในสิ่งที่เราไม่เก่งนัก เราก็อาจจะดูอ่อนแอ แต่ไม่ว่าอย่างไรเราก็ยังเป็นคนคนเดิม สำหรับพระเจ้าแล้ว เรายังมีค่าเหมือนเดิมไม่ว่าเราจะทำสิ่งต่างๆ ได้ดีหรือไม่ พระเจ้าทรงรักเราโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของเราว่าทำอะไรได้บ้าง
 - 3.1 แจกกระดาษและดินสอให้เด็กคนละ 1 ชุด แสดงวิธีพับกระดาษให้เป็น 3 ส่วนให้เด็กดู เมื่อเด็กคลี่กระดาษจะได้ออกมาเป็น 3 ช่อง
 - 3.2 วาดตารางที่อยู่ด้านล่างบนกระดาษดำ ใช้ตารางนี้เป็นต้นแบบและให้เด็กสร้างตารางของตนเองขึ้นมาโดยเขียนจุดเด่นและจุดด้อยลงในช่อง 2 ช่องแรก ส่วนช่องที่ 3 ให้เด็กเขียนเกี่ยวกับคุณค่าของตนเองตามความเป็นจริง
 - 3.3 ให้เหรียญแก่เด็กคนละ 2 เหรียญ ให้เด็กใช้กาวยึดเหรียญลงบน 2 ช่องแรกตามที่เขียนไว้ด้านล่าง ถ้าไม่มีเหรียญให้ใช้ก้อนหินก้อนเล็กๆ หรือวาดภาพด้านทั้งสองของเหรียญลงไปในแทน

(ที่ติดเหรียญ) จุดเด่น	(ที่ติดเหรียญด้านตรงข้าม) สิ่งที่ต้องปรับปรุง	ความจริงเกี่ยวกับตัวฉัน

การสรุปบทเรียน:

เล่าเรื่องเหรียญที่หายไปในพระธรรม ลูกาบทที่ 15:8-10

คำอุปมาเรื่องเงินเหรียญหาย

หญิงคนใดที่มีเหรียญเงินสิบเหรียญ และเหรียญหนึ่งหายไป จะไม่จุดตะเกียงกวาดเรือนค้นหาให้ละเอียดจนกว่าจะพบหรือ เมื่อพบแล้วจึงเชิญเหล่ามิตรสหาย และเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกัน พูดกับเขาว่า จงเปรมปรีดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบเหรียญเงินที่หายไปนั้นแล้ว เช่นนั้นแหละ เราบอกท่านทั้งหลายว่า จะมีความปรีดีในพวกทูตของพระเจ้า เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่

ให้เด็กๆ ฟัง อธิบายว่า ในคำอุปมานี้พระเยซูทรงต้องการให้เราเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญกับพวกเราทุกคนยิ่งนัก ไม่ว่าจุดด้อยของเราจะเป็นอะไร พระองค์ยังทรงเห็นคุณค่าของพวกเราทุกคนดั้งเดิม พระองค์ไม่ต้องการให้ใครหายไปสักคนเดียว

อธิษฐานปิดด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเป็นห่วงเราแต่ละคนอย่างมา

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]